

Úterý až sobota

10. — 14. listopadu

Tento týden máme každý večer jednu předpremiéru pro platící obecnstvo. Během dne pokračujeme ve zkoušení. Cvičení a debaty umožňují Peterovi zpřesnit ještě spoustu věcí. Ke vztahům postav: „Jedna část tebe je Don Josė, druhá část je Laurence. A ta druhá část musí být také zmobilizována a projevit se.“ Ke vztahům zpěvu a života: „Naše myšlenky ubíhají mnohem rychleji, než jak o nich zpíváme. Pokud budeme hrát jenom zpívaná slova, vstoupí do hry něco falešného. Stejně tak, když tělo podléhá jenom vnější hudbě, je hraní falešné (stáhněte si v televizi zvuk při přenosu opery; bude to groteskní). Zůstane z toho jakýsi podivný, fádňí a umělý balet. Je třeba dosáhnout toho, aby tělo žilo svými impulzy a našimi myšlenkami v jejich přirozené rychlosti.“

Některé věci se v inscenaci ještě mění. Někdy jsou to detaily, jindy je to i něco více. Peter mi říká: „Vidíš, teď můžu zkoušet spoustu detailů a neutopíme se v nich. Před měsícem by to možné nebylo. Často ztrácíme důležitý čas tím, že se příliš brzo věnujeme takovým detailům. Mnoho věcí můžu klidně změnit na poslední chvíli. Pokud bereme v potaz práci, kterou jsme už udělali, nebude nám to činit vlastně žádný problém. Stalo se mi, že jsem na poslední chvíli změnil celou mizanscėnu. Herci měli strach, že si to nebudou pamatovat. Ve skutečnosti to ale vůbec těžké nebylo.“

Pondělí

16. listopadu

Zítřka se koná první ze tří představení zvaných „premiéra“. Obávaný termín, ať chceme nebo ne. Byl přijat striktní abecední pořádek pro střídání zpěváků (minulý týden jsme vyzkoušeli několik různých kombinací). Peter: „Opravdu se nesnažím zjistit, která ze tří Carmen je nejlepší, kdo nejlépe zpívá.“

01:37:51

Při zkoušení: představitel Dona Josého s třemi různými partnery
současně řeší jednoduché matematické úkoly, odpovídá na otázky
a hraje na zrcadlo

01:40:51

Při zkoušení: pohyb mezi třemi žíněnkami, na jedné se zpívá potichu,
na druhé ve střední dynamice a na třetí forte

01:43:55

Při zkoušení: Jean-Paul Denizon herecky inspiruje představitelku Micaely

Podstatné je vědět, jestli každý dělá to nejlepší, co umí. V tom spočívá jediné hodnoticí kritérium, které společně máme. Do nynějšíka jsme byli chráněni před vnějším světem. Nyní tento svět přichází se všemi svými nedostatky i radostmi. Musíme být připraveni na všechno, na překvapivý ohlas, na věty, které budou chtít způsobit rozbroje atd. Je na nás, abychom o tom společně mluvili a pokračovali v naší práci.“

Zítra začíná série představení, která bude pokračovat až do dubna. Moje účast na práci končí zde, se závěrem zkoušení. Peter mě požádal, abych před odchodem načisto přepsal strukturu inscenace, jak ji mám v této chvíli zaznamenanou. Se zápisem mu předám i tento deník, poznámky, které jsem si dělal po zkouškách každý večer během celých deseti týdnů. A jemu i všem ostatním řeknu, v čem vidím to podstatné na práci, která se tu udělala. Co jsem se tu naučil, a také to, co jsem viděl a co se mi tu potvrdilo: tato *Tragédie Carmen* je důkazem, že jiný etický i estetický způsob přístupu k opernímu divadlu je možný.